בס"ד

# יום **ג', ד' בתשרי** תשס"א (**3** באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **<u>ד' בתשרי</u>**, לפני 62 שנה, בשנת תרצ"ט(1938-5699), **נחתם 'הסכם מינכן'.** במרץ 1938 סיפח היטלר את אוסטריה ומיד החל מו"מ על צ'כוסלובקיה. בקיץ קלט המודיעין הבריטי אינפורמציה מדהימה, לפיה כבר קבע היטלר מועד לחיסולה של צ'כוסלובקיה. בסתיו 38' שלח הקאבינט הבריטי את הלורד רנסימן לפראג, כדי להפציר בצ'כים שיוותרו על חבל הסודטים. כשנכשלה שליחותו, יצא נביל צ'מברלין, ראש ממשלת בריטניה, אישית שלוש פעמים לגרמניה, והביא בסוף ספטמבר להסכם מינכן.
בשובו ממינכן, נופף צ'מברלין בשדה התעופה בלונדון במסמך ההצהרה המשותפת לו ולהיטלר והכריז על "שלום בזמננו". בבריטניה ובצרפת נשמו הכל לרווחה כניצולים מסיוט המלחמה. רק מעטים התנגדו להסכם, אבל אחרי-כן החלה דעת הקהל להתפכח. הסכם מינכן והשלמת כיבוש צ'כיה במרץ 39' היטו את מאזן הכוחות לטובת גרמניה, והבהירו למדינאיי המערב כי הדרך למלחמה וודאית.
השלמת כיבוש צ'כיה חשפה את כוונותיו האמיתיות של היטלר, וסיימה את עידן האשליות והפייסנות. ואולם, מאזן הכוחות החדש לטובתה של גרמניה איפשר להיטלר להמשיך בדרכי התוקפנות מתוך בטחון, שגם אם ייאלץ להילחם, יוכל להתמודד נגד כוחות המערב. (נשמע מוכר...?)
[האנציקלופדיה של השואה]

ובביתנו, היום – לפני 5 שנים, בשנת תשנ"ה(1995-5755) – **נחתם** בוושינגטון, לאחר דחיות ומשברים, **הסכם אוסלו ב' בין ישראל לאש"ף**(ארגון לשחרור פלסטין). לפי ההסכם, הבטיח צה"ל לסגת מהערים המרכזיות של יש"ע, לשחרר 1200 אסירים ערביים ועוד. גם הסכם זה התקבל בהתנגדות ובהפגנות סוערות, כולל תהלוכה שהובילה ראש האופוזיציה דאז, בנימין נתניהו, ושבראשה ארון מתים עטוף בדגל ישראל. הרבה מתושבי הארץ ראו את ההסכם כ'הסכם בגידה', אך הרוב עוד ראו אותו כשלב – אמנם כואב, אך חיובי – לפתרון "שאלת ארץ-ישראל".
[ישראל 50]

היום, לפני שנה, בשנת תש"ס(1999-5760), **נפתח המו"מ על הסדר הקבע בינינו לבין הערבים.** כתבתי אז: "נתפלל שעם ישראל יתחזק ויעריך כראוי את המתנה היקרה שקבלנו מהקב"ה, דהיינו ארץ ישראל, ונמצא כולנו את הדרך ואת הדרכים לחזור אליו ואליה." לאור ההתרחשויות של השנה החולפת, ואף מהימים האחרונים האלה, נראה שתפילה זו מתגשמת...

<u>בעניין השנה השביעית:</u>
איסור עבודת האדמה – בספר ויקרא, פרק כ"ה, מרוכז עיקר דיני השביעית. נאמר שם, בין היתר: "**כי תבואו אל הארץ אשר אני נותן לכם, ושבתה הארץ שבת לה'. שש שנים תזרע שדך, ושש שנים תזמור כרמך, ואספת את תבואתה. ובשנה השביעית, שבת שבתון יהיה לארץ, שבת לה'. שדך לא תזרע וכרמך לא תזמור** וכו' ". יש להבחין בין פירות האדמה והירקות, הנזרעים מדי שנה בשנה, לבין האילנות, המניבים פירות מדי שנה בשנה. <u>לגבי פירות האדמה והירקות</u>, אסורה עבודת הזריעה והקצירה, ואילו <u>לגבי פירות האילן</u> אסורות מלאכות הזמירה והבצירה. עיקרון איסור עבודות האדמה בשנה השביעית הוא כדלהלן: כל עבודה שמטרתה היא השבחת הצמח ושגשוגו, אסורה בשנה השביעית. ואילו עבודות האדמה, שנועדו למניעת הפסד ונזק לעולם הצמח, מותרות.
[יהדות הלכה למעשה]

יום נעים!